

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3030/2020
30.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Добриле Страјина и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Николић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „ББ“ из ..., коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате разлике зараде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1207/20 од 01.07.2020. године, у седници одржаној 30.11.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1207/20 од 01.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 910/18 од 24.12.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезана тужена да тужиоцу на име разлике између припадајуће и исплаћене зараде за месец септембар 2015. године исплати 538,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.11.2015. године па до коначне исплате, а ставом другим изреке, обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 38.300,00 динара у року од 8 дана од пријема пресуде са законском затезном каматом на износ од 34.500,00 динара од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1207/20 од 01.07.2020. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име разлике између припадајуће и исплаћене зараде за месец септембар 2015. године исплати износ од 538,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.11.2015. године па до коначне исплате и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 15.800,00 динара у року од 8 дана од дана пријема пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а ревизијом се одређено не указује на постојање друге битне повреде због којих би се ревизија према члану 407. ЗПП могла изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у радном односу код тужене на пословима „домар“ са коефицијентом за обрачун плате 7,82 на основу Анекса решења број: .. од 05.08.2008. године. Анексом решења о распоређивању број: .. од 01.10.2015. године, који тужиоцу није достављен, а на огласну таблу тужене је био истакнут 03.10.2015. године, тужилац је са послова „домар“ премештен на послове „чувар“ почев од 01.09.2015. године. Овај анекс не садржи одредбу о промени коефицијента за обрачун плате. Тужилац је код тужене у септембру месецу 2015. године обављао послове чувара. Плата за тај месец исплаћена му је по коефицијенту 6,83 који је одређен за послове „чувар“ чланом 2. тачка 1. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плате запослених у јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 44/2001... 58/14). Разлика до плате обрачунате по коефицијенту 7,82 износи 583,00 динара.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилно је у побијаној пресуди примењено материјално право када је тужбени захтев тужиоца за исплату тражене разлике у заради одбијен. За своју одлуку другостепени суд је дао разлоге које у свему као правилне и потпуне прихвата и Врховни касациони суд.

Одредбом члана 1. став 1. тачка 3. Закона о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 34/01... 99/14), који се примењује и на школе – установе основане ради обезбеђивања остваривања права утврђених законом и остваривања другог законом утврђеног интереса у области образовања, прописано је да се овим законом уређује начин утврђивања плата, додатака, накнада и осталих примања, између осталих и запослених у јавним службама, који се финансирају из буџета Републике, аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе. Према члану 2. наведеног закона, плате ових запослених утврђују се на основу основице за обрачун плата, коефицијента, додатака на плату и обавеза које запослени плаћа по основу пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање из плате, у складу са законом.

Коефицијенти за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама које се финансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе, утврђени су Уредбом о коефицијентима за обрачун и исплату плате запослених у јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 44/2001... 58/14). Одредбом члана 2. тачка 1. наведене уредбе за послове домара одређен је коефицијент 7,82 а за послове чувара 6,83.

Како је утврђено да је тужилац код тужене у септембру месецу 2015. године фактички обављао послове чувара, правилно је другостепени суд закључио да му за тај месец припада плата обрачуната на основу коефицијента за послове чувара, дакле

коефицијента од 6,83. При томе је у побијаној пресуди правилно оцењено да није од значаја да ли је послодавац извршио формално усклађивање, односно промену коефицијента према пословима на које је запосленог распоредио јер је наведена уредба императивни пропис који је послодавац дужан да примењује непосредно на начин да запосленом плату обрачунава и исплаћује према коефицијенту предвиђеном за послове које је фактички обављао.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је нашао да ревизију треба одбити као неосновану, па је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић